

end vi ville have fået for måske et års tid siden. Vi får først og fremmest en anden debat i dag, fordi det går godt i erhvervet. Der er nogle, der tjener penge, der er, oplever jeg, optimisme, og det er så i øvrigt ganske udmærket.

Efter mange, mange magre år, hvor tallene var blevet rødere og rødere, ser vi nu fra en række havne og på en række fiskeriområder, at det går i den rigtige retning. Måske ikke, så vi kan stå og sige, at alt er i perfekt orden, men vi har grundlag for optimisme på branchens vegne, og det er ganske udmærket.

Hvad er det så blandt andet, der er skyld i, at vi har grundlag for optimisme? Ja, hovedårsagen, som jeg ser det, er, at fiskeriministre før mig, også fiskeriministre af anden politisk observans, har haft mod til at sige, at der er ét balancepunkt, som det er vigtigt at vi når, når det gælder dansk fiskeri, nemlig når det gælder den kapacitet, som vi har til rådighed, og de fangstmuligheder, som vi har til rådighed.

Har vi for mange både, har vi for meget kapacitet i forhold til vores fangstmuligheder, så fordeler vi i realiteten fattigdom, og vi får nogle af de situationer, som vi så tilbage i begyndelsen af 1990'erne. Derfor er der et bredt politisk flertal i Folketinget, som jeg hører det indtil nu, for, at vi skal sikre, at der er en balance mellem kapacitet og de kvotemuligheder, der er.

Derfor må jeg sige til en række ordførere, at de nu skal tænke sig om, før de sender et signal om, at nu kan vi give los i forhold til kapacitetsudvidelser, når det gælder dansk fiskeri. Jeg vil bare sige lige så stilfærdigt, at gjorde vi det, ville vi solde mange års ihærdig indsats fra et bredt politisk flertal også understøttet af dele af branchen op. Det kunne vi sætte over styr i løbet af ingen tid.

Vi må ikke, selv om det nu går bedre for dansk fiskeri, forfalde til ikke fortsat at sikre, at vi har balancen, men samtidig skal vi selvfølgelig tilrettelægge en politik, så det også bliver reelt muligt at lave nybygninger i dansk fiskeri.

Da jeg startede med at have ansvaret for dette område, sagde vi vel, at den gennemsnitlige flådealder var 31-32 år. Nu kan vi desværre sige, at det vel er noget, der ligner 33-34 år, måske 35 år. Det er der ingen erhverv, som kan holde til.

Derfor synes jeg også, det er vigtigt, at vi i dag konstaterer i hvert fald to ting. Punkt ét: Jeg tror, jeg er den første fiskeriminister i nyere tid, som har kunnet give, så vidt jeg husker, omkring 20 nybygningstilladelser. Det er faktisk

ret flot, og det er ikke sket før i den tid, hvor jeg har deltaget i debatten.

Samtidig er jeg vel også den første fiskeriminister, som har kunnet lave en bekendtgørelse, som gav reel mulighed for udskiftning af flåden. Så kan vi diskutere, om den er for stram, og vi kan diskutere, om der er nogle områder, vi skal kigge på. Jeg vil meget gerne være pragmatisk, men jeg vil også gerne sende det helt klare signal til fiskeriets organisationer og til Folketingets partier: Det bliver ikke med mig som ansvarlig minister på området, at vi over nogle måneder solder resultatet væk af den indsats, der har været gjort gennem flere år af skiftende fiskeriministre.

Jeg tager gerne del i arbejdet med at få udskiftet så hurtigt og konsekvent som overhovedet muligt, men ikke i en soldepolitik, hvor vi får det ud af det, at der ikke går ret lang tid, før vi kan konstatere, at nu er kapaciteten igen for høj i forhold til vores fangstmuligheder, og så deler vi igen fattigdom ud til den enkelte fisker. Inden for disse rammer deltager jeg helt sikkert fordomsfrit i debatter om miljø, om arbejdsmiljø og alle de andre ting, som hr. Jens Kirk og andre har påpeget.

Jeg vil også gerne sige, så det ikke kan misforstås, at når ansvarlige, demokratiske EU-lande vedtager noget, er det selvfølgelig, fordi der skal leves op til det. Vi kan desværre konstatere, at i forhold til det, vi i daglig tale sådan lidt populært kalder fup 3-programmer, er der lande, som ikke har levet op til det. Jeg må henholde mig til, at det selvfølgelig er kommissærens ansvar, og jeg må henholde mig til, at jeg ved alle de lejligheder, jeg har haft mulighed for det, har påpeget det over for kommissær Emma Bonino, og at jeg har fået klare tilbagemeldinger fra hende om, at hun vil bruge alle de midler, hun overhovedet har, for at sikre, at vi lever op til den fælles fiskeripolitik.

Jeg vil slutte med at sige: Ja, jeg er optaget af nybygning, og jeg er også optaget af, at vi får moderniseret og ombygget og alle de andre ting, men inden for de overordnede rammer, som jeg gav udtryk for før. Ellers vil det nemlig være sådan, at vi fordeler fattigdom.

Jeg synes også, det måske er lidt vigtigt at få sendt det helt utvetydige signal af sted her i dag, at vi har andre forhold i dansk fiskeri her i 1998, end vi havde i begyndelsen af dette årti. Vi har desværre stadig den situation, at alt for mange fiskere må gå ud og ind af vore retssale, fordi der blev begået store ulovligheder tilbage